

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 20.

Z KRAKOWA DNIA 8 MARCA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Warszawy d. 29 Lutego.

W Y I A T E K

z Regulaminu dla Komor Celnych Rosyjskich w Cesarstwie Rosyjskiem i Królestwie Polskiem dla handlu lądowego na granicy zachodniej ustanowionych.

(Ciąg dalszy.)

Dział 2.

O głównych Komorach celnych Rosyjskich w Królestwie Polskiem.

O przekroczeniach Urzędników.

§. 646. Gdyby Urzędnicy Rosyjscy będący w Królestwie Polskiem okazali się winnymi o przekroczenia służby, tacy odsyłają się do Rosyi po ukaranie według prawa.

Porządek nominowania i uwalniania.

Urzędników.

§. 647. Urzędnicy celnicy Rosyjscy w Królestwie Polskiem, nominowani i uwalniani będą sposobem następującym:

1. Dyrektorowie Komor głównych w Warszawie, Lublinie i Nowym - Dworze, przeznaczają się przez Ministra Finansów na przedstawienie Dyrektora Departamentu handlu zewnętrznego.

2. Członków Głównej Administracji i Komor mianuje Dyrektor Departamentu

handlu zewnętrznego, na przedstawienie Naczelnika Administracji.

3. Inni Urzędnicy Głównej Administracji, a mianowicie Sekretarz, Buchalter, Kopuści, Urzędnicy do szczególnych zleceń, oraz Sekretarz Naczelnika Administracji, Buchalter, Dozorca Pakhauzu, Stępelmaister, tudzież wszyscy inni Urzędnicy i Oficjalsi przy Komorach Rosyjskich w Królestwie Polskiem, mianowani będą przez Naczelnika Administracji Głównej w Warszawie.

O domestieniu, o mianowaniu, przeniesieniu i uwolnieniu Urzędników.

§. 648. Uwolnienie powyżczy wymienionych Urzędników od obowiązków, dzieje się tym sposobem jak i mianowanie ich. O każdym mianowaniu, translukacji i kassacji ich, Naczelnik głównej Administracji donosi Departamentowi handlu zewnętrznego.

O rewizyi xiąg i rachunków.

§. 649. Urzędnicy Komor Rosyjskich deklaracyjnych i głównych w Królestwie Polskiem obowiązani będą składać Naczelnikowi Adm: xięgi i rachunki, który je przesyła głównej Administracji w Warszawie istniejącej dla sprawdzenia. Po skutecznoney rewizyi xięgi te i rachunki od-

sylałą się na rozpoznanie Departamentowi handlu zewnętrznego.

O translokacyi Urzędników.

§. 650. Naczelnik Administracyi mowien jest posylać Urzędników celnych Rossyjskich w Królestwie Polskiem z iedney Komory na druga, gdzie ich pobyt okaże się użytecznym dla służby.

O ułatwianiu interessów bez zwłoki.

§. 651. Naczelnik Administracyi winiem mieć baczenie, ażeby interessa celne przez Urzędników iemu podwładnych ułatwiane były bez najmniejszey przewłoki, oraz z zachowaniem wszelkich ustanowionych przepisów. Obowiązany jest mieć wzgląd na zanoszone do niego w tej mierze przez handlujących skargi i prośby.

O wymierzeniu sprawiedliwości handlującym.

§. 652. Jeżeli się okaże, iż zanesione przez handlujących skargi i prośby są słuszne, Naczelnik winiem użyć wszelkich środków od niego zależących końcem wymierzenia sprawiedliwości proszącym, i zapobieżenia na przyszłość podobnym nadużyciom władzy porządkowi służby celney szkodliwym.

O znoszeniu się z Konsulami.

§. 653. Tenże Naczelnik ma weyść w korespondencyą w interessach handlowych ze wszystkimi Konsulami i innemi Urzędnikami Rossyjskimi rezydującymi w Prusach, Austrii i Rzeczypospolitey Krakowskiej.

O troskliwości o wzrost jarmarku Warszawskiego.

§. 654. Naczelnik Administracyi zwraca szczególną staranność na skutki i wzrost Jarmarku Warszawskiego, tem bardziej

że ten ma obszerny i pożyteczny wpływ na postęp handlu lądowego Rossyjskiego w Azji.

O realizacji akt urzędu i Komory.

§. 655. Tenże wniem o esto sprawdzać działaniia i akta główney Administracyi celney Rossyjskiej i Komory główney Rossyjskiej w Warszawie ustanowionej.

Obowiązek obiedzania Komor.

§. 656. Naczelnik powinien czasami obiedzac wszystkie Komory deklaracyjne i główne iemu podwładne, oraz przekonywać się, czyli podlegli Urzędnicy iego pełnią z wszelką ścisłością włożone na nich obowiązki, lub posylać tym końcem Urzędników przy nim dla szczególniejszych zleceń będących.

O zastępitwie Naczelnika w przypadku odiazdu iego.

§. 657. Jeżeli w podobnych zdarzeniach, lub w innych Naczelnik będzie się musiał z Warszawy oddalić, czynności iego zlecają się starszemu Członkowi główney Dyrekcyi, który iego w nieobecności zastępuje.

Obowiązek donoszenia zwierzchności o interessach.

§. 658. Naczelnik główney Administracyi powinien przedstawiać i donosić Ministrowi Finansów, oraz Departamentowi handlu zewnętrznego o wszystkich interessach tyżących się porządku celnego i kontrolli na niego włożoney. Naczelnik im jest podległy i wszelkie zlecenia od Ministra i Departamentu przez niego odbierane, wykonywane bydź powiny z wszelką ścisłością.

T Y T U Ł II.

O urządzeniu Kontrolli celney w Królestwie Polskiem, na prowadzone towary za-

graniczne do Rosji przez Komory deklaracyjne na granicy zewnętrznej.

D z i a ł I.

O kontroli na towary przeznaczone do Rosji i prowadzone transito przez Komory deklaracyjne na granicy zewnętrznej Królestwa Polskiego do przybycia takich na Komory główne w rzeczonym Królestwie zaprowadzone lub na Komory Rosyjskie w Grodnie i Kownie.

O ustanowieniu Komor deklaracyjnych.

§. 659. Na granicy zewnętrznej Królestwa ustanawia się trzynaście Komor deklaracyjnych, w dołączonym wykazie wyszczególnionych, przez które wolno będzie prowadzić zagraniczne towary do Rosji przeznaczone.

O traktach do prowadzenia towarów.

§. 660. Trakty, któremi przechodzić powinny zagraniczne towary do Rosji przeznaczone, do przybycia takich do Komor głównych w Królestwie Polskiem ustanowionych, z czasem oznaczone zostaną.

O tranzycie towarów zagranicznych.

§. 661. Przepis istący w Królestwie Polskiem względnie towarów zagranicznych zachowuje się w całej swojej mocy co do towarów przeznaczonych do Rosji w czasie przechodu takich od granicy zewnętrznej Królestwa do głównych Komor Rosyjskich w temże Królestwie ustanowionych lub do Komor Rosyjskich w Grodnie i Kownie.

O plombowaniu Collis z towarami tranzytowymi

§. 662. W czasie przechodu towarów zagranicznych transito przez Królestwo do Rosji na Komorach deklaracyjnych

na granicy zewnętrznej Królestwa, do wszystkich collis przyłożone być mają plomby Rosyjskie i Polskie, które za przybyciem rzeczonych towarów do Komor głównych zdeymują się przez respective urzędników Rosyjskich i Polskich. *O udzielaniu ceduł (listów konwojowych).*

§. 663. Konduktorowi transportu towarów wydać się nadto na granicy zewnętrznej Królestwa dwie cedule (listy konwojowe): jedna przez Komorę Polską, a druga przez Komorę deklaracyjną Rosyjską; po przybyciu zaś wspomnianych towarów na Komory główne Rosyjskie i Polskie, cedule (listy konwojowe) okazywane będą na tych Komorach właściwym urzędnikom.

Treść ceduły (listu konwojowego).

§. 664. W cedule (liście konwojowym) powinna być wymieniona:

- a. Komora deklaracyjna na granicy zewnętrznej, przez którą takowa udzieloną została.
- b. Nazwisko właściciela lub kommissanta, który ekspedycją transport na rzeczony Komorze.
- c. Nazwisko Konduktora czyli furmana.
- d. Nazwisko głównej Komory Rosyjskiej, do której transport idzie.
- e. Ilość, znaki, numer, waga brutto każdego cellis, paki, beczki jeżeli towary są upakowane.
- f. Ilość Rosyjskich i Polskich plombów położonych na collis, z wyszczególnieniem ilości i jakości sprowadzonych towarów.
- g. Nadto w cedule (liście konwojowym) wymienia się trakt tranzytowy, którym przechodzić ma transport do przybycia do Komory głównej, do

której jest przeznaczony.

h. W cedule (liście konwoiowym) wyszczególnia się także termin przeznaczony dla transportu, zważając na porę roku i odległość od tej Komory deklaracyjnej, przez którą takowa udzielona zostanie.

i. Nakóńiec wypisuje się na cedule (liście konwoiowym) termin przeznaczony do odebrania na powrót na Komorze Polskiej lub Komorze deklaracyjnej Rosyjskiej na granicy zewnętrznej, która rzeczony transport ekspedycyowała, uwiadomienia (listu awizowego) wraz z zaświadczeniem o przybyciu transportu. Takowy termin nie może być dłuższy nad sześć tygodni, licząc od daty wydania ceduly.

O uwiadomieniach względem towarów przepuszczonych.

§. 665. Komory Polskie na granicy zewnętrznej Królestwa obowiązane są uwiadomić niezwłocznie przez pocztę Komorę Polską tego miejsca, gdzie się znajduje główna Komora Rosyjska o przechodzie towarów tranzytowych; Rosyjskie zaś deklaracyjne Komory uwiadomią równie główną Komorę Rosyjską o tym samym transporcie.

O dozorcze Urzędników Polskich nad transportami.

§. 666. Wszelkie transporta przeznaczone do Rosyi do przybycia ich na główne Komory Rosyjskie w Królestwie Polskiem lub na Komory w Grodnie i Kownie, zostają pod dozorem Urzędników Polskich, którzy są odpowiedzialni za całość i regularność onych.

O odsyłaniu na powrót uwiadomień (listów awizowych)

§. 667. Rzeczony Komory Rosyjskie, oraz będące w tych samych miejscach Komory Polskie za przybyciem do nich wspomnianych transportów odsyłają odebrane przez nich uwiadomienia (listy awizowe) z poświadczeniem o przybyciu transportu pocztą do tych Komor Polskich i deklaracyjnych Rosyjskich, od których udzielone były; na dowód zaś zachowują u siebie odebrane przez nich plomby i ceduły.

(Dalszy ciąg potem.)

Z Petersburga d. 3 Lutego d. k.

W imieniu Jego Cesarskiej Mości danym Jenerał-Adjutantowi Bałaszowu, d. 19 Stycznia 1820 r. wyrażono: "Po naznaczeniu was Jenerał-Gubernatorem pięciu Gubernij, znajdując potrzebę waszego w nich przebywania, rozkazuje udać się na swoje przeznaczenie, i po przybyciu tam, zaczawszy od zwiedzenia poruczonych wam Gubernij na prawidłach przepisanych w instrukcji dla Senatorów, wyznaczanych dla rewizji Gubernij d. 17 Marca 1819 r. wydanej, działać daley podług ustawy o urządzeniu Guberniami i innych ustaw o obowiązkach Jenerał-Gubernatora, prócz potwierdzenia wyroków w sprawach kryminalnych, które dla ich liczby w pięciu Guberniach mogłoby was odwiekać od czynnego dozoru w drugich wydziałach, a które dla tego mają pozostać w terażniejszym porządku obowiązkiem cywilnych Gubernatorów. Zresztą te ze spraw kryminalnych, w których dojdą do was skargi na niespra wiedliwe osądzenie w sądach,

albo, które ważnością swoją obróć na siebie szczególną waszą uwagę, nie zaniechacie żądać przystania ich sobie, przeglądając je i postępować podług 86 artykułu ustawy o Guberniach. W ślad zatem otrzymacie samę instrukcyja, układającą się dla Jenerał Gubernatorów.,,

Ruski Inwalid umieścił co następuje:
 " Miłośnikom polowania podaje się następujący środek leczenia psów dotkniętych zarazą chociażby najniebezpieczniejszą. Pies zarazony natychmiast ma być oddalony z psiarni i trzymany w ciepłym zakątku. Wziąć potem trzy grany turpetum minerale, rozpuścić w tyżce wody, lub ciepłego mleka i wlać w gardło choremu psu, lub też proszek ten zmieszać z świeżem masłem i wysmarować nim mordę. Kiedy pies obliże i połknie tę masę, lekarstwo weźmie swój skutek. To ma się powtarzać przez trzy dni, a zawsze ma być dawane psu z rana naczczo. Tymczasem jedzenie jego powinno być lekkie, to jest mleko, lub owsianka bez mięsa. Jeśli z rana mocno jest wkorzeniona i pies przez trzy dni nie będzie miał ulgi, przedłużać to leczenie jeszcze przez trzy dni, a wtenczas zapewne wyzdrowieje: a przynajmniej rzadko się trafia, aby nie wyzdrowiał. Dla małych piesków lub szczeniąt zamiast trzech gran turpetum minerale dosyć jest dwie.

Z Paryża d. 21 Lutego.

Pogrzeb Xcia Berry nastąpi jutro w kościele S. Dionizego. Biskup Troyes X. Baulogne mieć będzie kazanie. — W pierwszych dniach popełnionego zabójstwa wszystkie woyska Stały pod bronią, a podczas nocy chodziły mocne patrole

po ulicach. — Jeden z dzienników zapewnia, że w przeszłym tygodniu Xcie Berry ostrzeżony był listem bez podpisu, aby nie znajdował się na żadnym maskowym balu. — Z departamentów nadchodzą do Króla adressy, oświadczające obrzydzenie względem popełnionego na Xciu Berry zabójstwa. Podzielone tu są zdania względem powodu tego zabójstwa. Jeden Numer dziennika Cenzor zabrany przez policyją został, ponieważ tę zbrodnią przypisywał osobistej nienawiści nie przyczynom politycznym.

Louvel umieszczony jest w więzieniu Conciergerie w izbie, w której są drzwi szklane i za pomocą odbijacza widzieć można każde jego poruszenie. Jest mocno strzeżony, aby sobie życia nie odebrał. Żaden świadek przeciw niemu nie był jeszcze słuchany. Nie mówi on nic. Podczas pierwszego badania Hr. Decazes mówił do niego coś cicho, i to wzniewiło podejrzenie, lecz Hr. Fitzjames powiada, iż stał go się, czyli zabójcze żelazo nie było trucizną zaprawione. — Louvel nie był w aktualney służbie; urodził on się d. 7 Października 1783 w Wersalu, i do roku 1806 służył za woźnicę przy artyleryi. Gdy dowiedział się, że Xcie Berry prosił o darowanie mu winy, został aż do teraz wzruszony, lecz w krótko się spamiętał, i gdy sędzia zapytał go: " Jesteś poruszony, nieprawda, gdyby Xcie ożył, pewniebyś więcej nie powtórzył zbrodni, ,, dopełniłbyś i tak moiego zamysłu, odpowiedział, ocierając łzy. Zaprowadzony został do swojego mieszkania, które troskliwie przetrząsano, ale nic nie znaleziono, coby mogło wyjaśnić powód do tego czynu. Co do

jego osoby ma bydź chuderlasy, brunatney twarzy, brzydkiego wzroku i lysiego czoła. Gdy popełnił zabójstwo, miał na sobie granatowy surdut, czarną kamizelkę i wetniane pończochy. Zabójcze narzędzie nie ma bydź proste, ale skrzywione. Gdy go schwytano miał przy sobie krucicę, którą dobrowolnie oddał. Ręk nie dozwolił sobie związać. Przyprowadzony na odwach, żądał z zimną krwią szklanki wody, i żalił się, iż mu zamieniono lepszy na gorszy kapelusz.

Podług doniesień z St. Cloud Xiężna Berry zaczęła się zwolna uspakaiac. Pomiedzy wiernych służących ś. p. męża swojego podzieliła jego gotowalnią i garderobę, jeden tylko grzebień na pamiątkę dla siebie zostawiwszy. Bogaty swój stroik oddała Xiężnie Angouleme z oświadczeniem, że go więcey nie potrzebuie, aby wartość jego obróciła na szpital.

Dziennik Paryski umieścił następujący artykuł: Podczas powszechnego ubolewania nad nieszczęściem, które Francją dotchnęło i Europę załobą okrywa, przykro jest czytać w niektórych dziennikach, że kilku nierozsądnych i złych ludzi (a czyli z jeżeli jest prawdą) śmiali się urągać z powszechnego pomieszenia i uczuć narodu. Na co wykazywać szpecące ludzkość czyni? czemu nie czekać aż będą przez władze sprawdzone i złoczyńcy zasłużoną odbiorą karę? — Inne dzienniki dają powód do ważniejszych jeszcze uwag. Zaledwo popełniona jedna zbrodnia została, już ci o drugiej innego rodzaju mówią. (To ściągają się do oskarżenia Ministra Hr. Decazes przez P. Clausel de Coussergues o zdradę i zabójstwo krajowej wolności w iz-

bie deputowanych.) W tak wielkim stopniu nieładu maź Rząd pozostać nieczynnym. W Anglii, w tym kraju wolności, dostatecznym jest powodem do zawieszenia prawa *Habeas Corpus* gdy przekonywające papiery na stole Prezesa niższej izby złożone zostaną, a we Francyi, gdzie istotne obawy zamieniają się w zabójstwo, mająż Ministrowie nad wulkanem sypiac? Czyliż zabójca nie mówił o Frutusias, tyranach, Panach, których należy ukarać, i których liczbę jeden z naszych dzienników z zimną krwią do 6 mill. głów podaie? W stanowczy tej chwili nypierwszą jest potrzebą porządek, gdyż przy porządku utrzymać się tylko może prawdziwa wolność.

Monitor wyraża co do Louvela: Zapewniała i powtarzała, że zabójca nie ma żadnych wspólników; chcemy temu wierzyć. Lecz chociażby i tak było, możeż nas to uspokoić? Nie istniejeż daleko niebezpieczniejszy spisek od skupienia się pojedynczych ludzi? rozumie się tu spisek niegodziwych nauk i mniemań! Jakże nikczemnik ograniczonego umysłu oprzeć się mógł często powtarzaniem mowom: "porządek społeczny musi bydź zmieniony, religia jest oszukaństwem i zasługuje na pogardę?," Czyliż w fanatyku Sandzie nie wystawiono mu niedawno bohatera i męczennika; wzwierżącym poświęceniu życia, czynu zasługującego na podziwienie i hold świata, a zabójczy sztylet nie wyniesionoż na broń świętą? Teraz zaś, gdy sztylet utopiony został w synu i dziedzie tronu, łączą się z nami obrońcy i pochwalcy zabójstwa, i udają, jakoby żyły swoje z naszymi mięszali. Płaccie, o płaccie, lecz nie nad nieszczęśliwym

Xciem i nad Królewską rodziną, boście
 ey niegodni, ale nad samemi sobą, wa-
 szemi dziełami i waszą ożyzoą!

Tenże dziennik z dnia dzisiejszego
 ogłosił trzy rozporządze a Królewskie z
 dnia poprzedzającego. Pierwszem wynie-
 siony jest Hr. Decazes, Prezes rady i Mi-
 nister spraw wewnętrznych, z potom-
 stwem mektem na godność Xiążęca; dru-
 giem uwolniony jest tenże od prezoswstwa
 rady i ministrowstwa, mianowany Mini-
 strem stanu i członkiem tajney rady;
 trzeciem Xże Richelieu mianowany jest
 Prezesem rady Ministrów. — Daley dod-
 rzecony dzień ik, iż Xże Decazes mia-
 nowany jest Ambassadorem przy Dworze
 Londyńskim.

O Hiszpanii z Monitora.

W gazecie Kadyxkiej pod d. 1 Lutego
 umieszczone są dwie odezwy Jenerała
 Freyre zgłoszney kwatery pod d. 29 Sty-
 cznia; jedna do zbuntowanych żołnierzy,
 a druga do mieszkańców Kadyxu. W
 pierwszej oznajmuje żołnierzom, iż Król
 podaje im jeszcze przychylną rękę, a on
 przyrzeka im w imieniu J. K. M. przeba-
 czenie i inne względy, na iakie ich żalza-
 stugiwać będzie.

Listy z Ronda pod d. 27 Stycznia, z
 Xeres pod d. 29 i z Kadyxu pod d. 1 Lu-
 tego zgadzają się w tem co następuje: —
 Jenerał Freyre znajdował się d. 29 Sty-
 cznia w Xeres z pierwszą dywizyją woy-
 ska 6000 ludzi wynoszącą. Woyzka jego
 są nader piękne; d. 30 przybyły do Por-
 tu Sta Maria, a nazajutrz udały się do
 Portu Real. Oba te porty znajdują się
 nad zatoką Kadyxką. W Xeres znajdo-
 wał się także pułk kirysserów; reszta

ja dy stoi od Portu S. Maria aż do Aka-
 la, gdzie znajduje się Jenerał Odonnel z
 600 konnicy i 1000 piechoty. Ogółem
 woysko Królewskie przeciw rokoszanom
 działające wynosi do 30,000 ludzi.

Niektóre dzienniki, dodaje Monitor,
 rozgłosiły znowu, że Kadyx poddał się
 rokoszanom. Na to odpowiadamy tylko
 że poczta Hiszpańska przychodzi tu regu-
 larnie co niedziela i czwartek, a zatem w
 poniedziałki i piątki tylko możemy donieść
 publiczności o zdarzeniach w Hiszpanii.
 Co zaś w przeciągu tego czasu jest zgło-
 szonem, podlega podeyrzeniu, chybaży
 przez nadzwyczajnego gońca do Krządu
 nadeszło.

Rokoszanie wydali z swej strony wiele o-
 dez w, a między innemi do Biskupa Cien-
 suegos i do jego dycecyji, w której po-
 wazają się zbierać jego zasady. Wyraża-
 ją w niej, iż chcą tylko sprawiedliwości
 i dobra oyczyzny, co szczególnież przez
 zaprowadzenie konstytucyi dopiętem być
 może, która uroczyście narodowi przyrzec-
 zoną została, i t. d.

List z Kadyxu pod d. 3 Lutego wyra-
 za: Dotąd nic jeszcze przeciw wyspie
 Leon nie przedsięwzięto. Rokoszanie cho-
 ciaż nie mają jazdy, czynią najwyższe
 przygotowania do obrony; stawiają na-
 wet piece do rozpalania kul. Quiroga po-
 słał swiego adjutanta do Jenerała Frey-
 re, ale wątpią, aby do zgody przyszło.

Z Madrytu d. 7 Lutego.

W nocy z d. 3 na 4 b. m. P. Lozano
 de Torres, były Minister sprawiedliwości,
 P. Ugarte, podskarbi południowo-amery-
 kańskiej wyprawy, i P. Villarfrontin zo-
 stali z rozkazu Jenerała kapitana Madryc-
 kiego z mieszkań swoich porwanemi i na

wygnanie do Korunny, Segowii i Tarragonii powiezionemi. P. Lozano de Torres sądził, iż przyiechano po niego, dla przywrocenia go do Ministeryum, i wyszedł na przeciw Generałowi, który przyszedł go uwięzić, w galowych sukniach z wszystkimi orderami. Minister ten, który pomimo zmian najdłużey utrzymywał się na urzędzie, nazywany tu powszechnie był Hiszpańskim Decazes.

Znany herszt łotrów Melchior został tu obwieszony i ciwertowany.

Główna kwatera woyska Królewskiego była podług ostatnich doniesień w Porto Real, o dwie godziny drogi od wyspy Leon. Rokoszanie byli ze wszystkich stron na tej wyspie zamkniętymi. Adm. Mauzelle zabrał im działową szalupę, na której było 30 ludzi osady.

Z Londynu d. 15 Lutego.

D. 12 o godzinie 10 w wiecór Xże Kentu pochowany uroczyscie został przy pochodniach w kaplicy Windsorsejey. — Xiężna Jorku ciągle jeszcze choruje.

Gazety nasze zawierają przepis Marszałka Dworu względem jutrzejszego pochowania Króla.

Cobbett w wieczornem dzisieyszem swoim piśmie umieścił osobliwszą nowinę, że Krol oddał razem wszystkim Ministrów, a to z powodu niezgodnych zdań względem Królowey, iż Xciu Wellington polecił utworzyć nowe Ministeryum. Lecz ta nowina wylęła się zapewne tylko w głowie P. Cobbet, i jest zarowno jak tego pismo niezgrabna.

Krol bardzo powoli przychodzi do zdrowia.

Nie potwierdza się wiadomość z Mon-

treal z Kanady, iakoby wyprawa do bieguna północnego wynalazła przeprawę do morza spokojnego.

Przewozowy okręt Peace, który do Portsmutu przybył, opuścił przylądek Dobrej nadziei d. 12 Listopada, a wyspę S. Heleey d. 10 Grudnia. Bonaparte znajdował się w tym czasie zdrowy. Nowy dla niego dom jest prawie już gotowy, jest obszerny i wygodny, zawiera w sobie oprócz balowey sali 16 pięknych pokojów.

Przez statek przewozowy Tomasz nadeszła tu wiadomość, że na wyspach naszych Barbados i S. Lucyi znaczą się w tym roku obfite urodzaje.

W Kingston rozeszła się na końcu Grudnia wiadomość, że Naczelnik powstańców południowey Ameryki, Macgregor, został w Aux Cayes (na St. Domingo) przez ludzi, których do służby zaciągnął i oszukał, zabity. Czyli to nastąpiło przez umyślnie zabójstwo lub w porywku, nie piszą.

Lubo linnowe woyska w Zjednoczonych Stanach północney Ameryki nie wynoszą iak 10,000 ludzi, milicyi liczą tam iednak do 800,000 ludzi, do której każdy zdatny nosić oręż od 18 do 43 lat należy.

Okręt Xiężna Jorku przywiózł z Buenos-Ayres pod d. 17 Listopada wiadomość, że to miasto zagrożone było od podiazdru Generata Artigas, który zawsze zostaje w woynie z tą Rzpląz, lecz Generat St. Martin przez stosowne srecki odwrócił grożące to niebezpieczeństwo.

Podług doniesień z Maroko Vice-Król prowincyi Fez miał w swoim pałacu zamordowany zostać.

DODATEK DO N¹⁰ 20. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 8 MARCA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Włoch d. 16 Lutego.

Xiężna Florida, małżonka Króla Neapolitańskiego zachorowała na zgniłą gorączkę, lecz wyszła już z niebezpieczeństwa.

Xiężna Łukieska wchodzi o kupno palacu Lucjana Bonaparte w Rzymie. Jest on zupełnie umeblowany i zawiera wiele pięknych obrazów, które gdy kto zechce, razem z nim będą sprzedane.

D. 2 b. m. założone w Rzymie zostało towarzystwo czynney miłości bliźniego. Składa one się z znakomitych kobiet, które wspierają ubogich chorych.

Xiądz Lanci, professor języków wschodnich, wynalazł w Watykańskiej bibliotece pomiędzy Arabskimi rękopismami dwa pisma napisane zgłoskami, iakich Arabowie przed Mahometem używali. Nieznanego tego sposobu pisania nadaremnie wielu podróżnych szukało śladu w wschodnich prowincjach, X. Lanci także te pisma drukować, przez co Europejskim Filologom poda okazję do nowych dochożeń.

Podług listów z Kairu sławny Ali

Basza Egiptu zdobył z znacznym korpusem woyska Palestynę i woysko jego weyść już miało do Jerozolimy.

Z Bruxelli d. 18 Lutego.

Od kilku dni przebiegło przez miasto nasze nader wielu gońców z Paryża.

Znany był członek Konwencji Cambon, który głosował na śmierć Ludwika XVI umarł w mieście naszym.

Uważają tu iako osobliwość, iż pomimo buntu w Hiszpanii, papiery rządowe tego kraju podnoszą się w Amsterdamie i innych handlowych miastach.

Od brzegów Menu d. 22 Lutego.

Posel Duński przy Seymie związku Niemieckiego, Hr. Eyben, znajduje się teraz z powodu spadku po Xiężnie Elektorowej Heskiej w Kassel.

W Frankforcie Niderlandski Radca sprawiedliwości Lilienstein wydał pisemko: "O bliskiem przyyściu Antychrysta i o zbliżającym się spełnieniu objawienia S. Jana, w którym przepowiada przyyście Antychrysta w r. 1823, a koniec świata w r. 1833."

W Wirtembergkiem miasteczku Marbach wynaleziono niedawno dom, w którym Schiller pierwszą zobaczył jasność świata. Terazniejszy jego właściciel wywiesił tablicę z napisem: „Tu urodził się Fryderyk Schiller. „ Wielu podróżnych odwiedza teraz ten dom.

Z Hamburga d. 23 Lutego.

List z Algieru pod d. 12 Stycznia zawiera co następuje: — „Morowe powietrze opuściło nas zupełnie; w Konstantynie tylko i na zachodniej granicy dają się jeszcze widzieć jego ślady. — Darowany Duński okręt zawiózł do Stambułu kosztowne podarunki od Deja dla W. Suttana, a nawzajem przywiózł z tamąd Dejowi 500 cet. prochu, mnóstwo kul, lin i innych potrzeb okrętowych. „

W Kuxhawen rozpoczęło się znowu na pociechę ubogiej klasy ludzi solenie śledzi. Niema jeszcze wprawdzie śledzi w Elbie, ale łowią je w pobliżności pod brzegami Hollenderskimi, i są daleko większe i tłuszcystsze niżeli od trzech lat były.

Od r. 149 po narodzeniu Chrystusa Pana panowało w Danii 77 Królów, to jest: 36 Pogańskich, 27 Rzymsko-Katolickich z dawnego pokolenia północnego, 2 z pokolenia Oldenburskiego, i 12 z tegoż pokolenia Ewangelicko-Luterskich. Najstarszym Królem z Pogańskich był Skiold, który miał 98 lat i panował lat 80.

Od granic Hiszpańskich d. 10 Lutego.

Listy z Madrytu pod d. 6 a z Kadyxu pod d. 2 b. m. nie donoszą o zdarzeniach w Andaluzyi nic stanowczego.

Niektóre doniesienia rozszerzają rokosz aż do Murcyi, Walencyi i innych okolic; Jeneral Freyre miał podług jednych ponieść klęskę, a podług drugich z znaczną siłą przeciw rokoszanom postępować. Odezwy rozchodzą się ciągle ies cze iak ziędny tak z drugiej strony. W Kadyxie nie wolno na publicznych placach trzema osobom razem stać; mieszkańcy musieli pod karą śmierci wszelką broń oddać. Z niecierpliwością oczekujemy dalszych doniesień.

Anglicy oblegli w r. 1702 miasto Kadyx. Gdy dla wderzenia potrzeba było w żołnierzach wzbudzić odwagę, przeto Jeneral Angielski przemówił tak do swoich: „Anglicy, którzy codziennie iadacie dobry kawał mięsa wołowego i posiłny rosół, pomniycie, iaki wstyd byłby dla was, gdyby was pobić mieli ludzie, którzy tylko pomarańcze i cytryny iadają. „ Te kilka słów zrzędziły w żołnierzach pożądanę wrażeńie.

Największe stopnie ciepła.

Dnia	2 Marca r. b.	Stopnie ciepła	†	°
—	3	—	—	3,6
—	4	—	—	3,0
—	—	—	—	1,0

*Dnia 6 i 7 Lutego 1810.
Cena zboż ródznego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.*

Korzec	1. 2. 3. 4.			
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	11 — 10	— 9	— 8	— 8
— Zyta	7 — 6 20	6 10	6	— 6
— Jęczmienia	5 15 5	— 4 20	4 15	— 4 15
— Owsa	4 24 4 15	4 6	4	— 4
— Jagiał	16 — 15	— 14 15	14	— 14
— Grochu	7 — 6 15	6	— 15 15	— 15 15
— Rzepak	19 — 18 15	18	— 17	— 17

Cena Zboża

W Warszawie d. 20 Lutego.

Korzec Pszenicy	od Złp.	12	do	19.
— — Żyta	— — —	9	—	12.
— — Jęczmienia	— — —	8	—	12.
— — Owsa	— — —	7	—	8.
— — Grochu	— — —	12	—	14.

Cena Zboża

W Gdańsku d. 25 Lutego.

Łaszt 30 Korcy	wynoszący.
Pszenicy	od Złp. 380 do 800.
Żyta	— — 400 — 440.
Jęczmienia	— — 300 — 360.

Owsa	— —	260	—	320.
Grochu	— —	500	—	540.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 6 Marca.

Czer. Zł. Holl. monetą Courant	Złp.	19	gr.	9
— ditto Cewarski	— —	19	—	8
Fryd. Pruskie	33	—	20
Luidor	36	—	—
20to frankowy	32	—	10
Szeiny Wiedeńskie za 100	—	232	—	—
Złoty ryński Szeinami	1	—	21

D O N I E S I E N I A

U Starozakonnego Józefa Goldberg, mieszkającego u Luxemburga na Kaźmierzu, na składzie w Kleparzu u Wdowy Pańi Zamovskiej pod N. 16 znajduie się świeża tegorocznia Koniczyna Stalerska do siewu, ćwierć-po złp. 45.

Z powodu tego, że Staynie Skarbowe murowane o jednem piętrze znajdujące się na Dmiedzincu C. K. Składu Solnego w Podgórzu, nie są więcej potrzebne, rozporządziła Wysoka C. K. Nadworna Kamera Dekretem z dnia 9go Lutego r. b Nr. 2217 żeby materiał rzeczonoego pobudynku, przez licytacyią publiczną naywięcej ofiarującemu przedany został. Tem więc końcem, i w skutek pomienionego wysokiego Rozporządzenia, następujące punkta i warunki teyże licytacyi, do publiczney podałą się wiadomości:

1mo. Materiał tegoż 43 sążni Wied. długiego, a 6 sążni Wied. szerokiego murowanego Budynku o jednem piętrze, oszacowany iest podług ceny miejscowey na ZRyń. 14,874 W. W. do której to atoli summy wartość trzecia, część materiału przez zburzenie stracić się mogącego, rachowaną nie iest.

Ponieważ zaś chęć mający kupna tego szczególniey obowiązany iest kosztu zburzenia czyli zniestenia tego Budynku, które przez C. K. Budowniczego na 3652 ZRyń. 18 gr. W. W. i podane są, sam bez naymniejszey pretensyi do Skarbu, ponosić, a zatem po odrzuceniu dopiero wyrazoney kwoty od powyżey namienioney wartości ZRyń. 14,874 W. W. i względnie na inne miejscowe stosunki, precium fisci na pięć tysięcy ZRyń. W. W. zmniejszone, i Wysokiem rozporządzeniem ustanowione zostało.

2do. Chęć mający licytowania, małą się dnia 17go Kwietnia 1820 o godzinie 9tej z rana w Kancelaryi C. K. Składu Solnego na Podgórzu znajdować, opatrzwszy się w vad um pięćet ZRyń.

3tio. Toż vadum bąd ie kżdemu licytantowi, który kupna nie dostąpi zaraz po skończoney licytacyi zwroczone; naylepiej zaś ofiarującemu to iest temu, który przy kupnie pozostanie toż vad um 500 ZRyń. W. W. jako kaucyia za istotne dotrzymanie następujących, po skończoney licytacyi zaraz zawrzec się mających warunków zatrzymane zostanie, iako to:

a) Kupujący ma się bowiązać, w przeciągu roku jednego od dnia, w którym mu kontrakt kupna niniejszego potwierdzony przez Kamerę Naywyższą doręczony zosta-

nie, materiał kupionego Budynku z miejsca swojego t. i. z dziedzińca C. K. Składu Solnego Podgórskiego, zupełnie wywieść.

b) Tudzież ma się kupiec tego Budynku obowiązać, iż w trzech dniach najpóźniej po odebraniu przez Naywyższą Kamrę potwierdzonego kontraktu kupna kwotę, za którą materiał zakupił, złoży; prócz tego zaś namieniona kaucya ZRyń. 500 W. W. w C. K. Kassie Składu Solnego w Podgórzu, aż do zupełnego uiszczenia przyjętych tem kupnem na siebie obowiązków, zostawić ma.

c) Obowiązku się zakupiciel, iak już wyżej namienione było, że korzta burzenia tego Budynku i wywiezienia materiału zdobytego, sam porosić ma, nie rosząc sobie ztąd najmniejszy pretensyi do Skarbu.

d) Nawzajem obowiązują się Skarb, pomienioną kaucyją po uzupełnieniu przyjętych obowiązków przez zakupiciela, onemuż w kwocie ZRyń. 500 W. W. zaraz zwrocić. Nakoniec

e) Gdyby kupujący z iakich bądź powodów, któregokolwiek z obowiązków na siebie przyjętych nie dotrzymał, na ówczas kaucya złożona 500 ZRyń. onemuz zupełnie przepada, i tenże iey zrzeka się:

4to. W Kancelaryi C. K. Składu Solnego w Podgórzu, znajduje się Plan, Inwentarz i cały Akt oszacowania namienionego Budynku, którego materiał całkiem sprzedaje się; każdy więc mający chęć do tego kupna, może się w tychże Aktach aż do dnia sprzedarzy we wszystkim objaśnić.

5to. Ponieważ Nayw. Kamrę, iak już sub Lit. a namieniono, potwierdzenia tegoż kupna sobie ostrzegła, zatem ten, który przy temże kupnie zostanie, musi potwierdzenia Kontraktu z nim zawartego oczekiwać, i dopiero po nastąpieniu tegoż potwierdzenia przez Nayw. Kamrę, ma zupełne prawo do zakupionego Budynku.

Z C. K. Galicyjskiej Dyrekcji sprzedarzy Soli. W Wieliczce d. 24 Lutego 1820.

Miasto Sobków z przyległemi wsiami Nidą, Sokółowem Gornym, Sokółowem dolnym, wsą Wierzbicą w Obwodzie Stopnickim, powiecie Szydłowskim, a Województwie Krakowskim leżące, odwie mile od Kielc, trzy mile od Pinczowa nad Rzeką Nidą Spławną, mające iak dostatek, las znaczny, kamień wapienny, dziedziczne JW. Stanis: Hrabi Szania, skiego Orderów Orła Białego i S. Stanisława Kawalera z wolnej ręki są do sprzedania. Zyczący sobie te dobra nabyć ma się udać do Właściciela dóbr tych mieszkającego w Krakowie na Grodzkiej ulicy pod Nrem 180 w własnym jego Domu.

Dnia 12 Marca 1820 r. o godzinie 2 po południu w Krakowie przy Ulicy Franciszkańskiej pod L. 221 w Kancellaryi Kómornika Binda pertami wysadzona i Kanak na szyję także w drodze Eksekucyi sprzedany zostanie, które to kosztowności stósownie do Art. 621 K. p. s. na widok publiczny przez daję poprzedzające sprzedarz wystawioneai będą. — Dan w Krakowie d. 28 Lutego 1820 r.

Kawecki Komo:

Dzierżawca Gór Kamiennych zwanych Krzemionki w Podgórzu uwiadomia Szanowną Publiczność, iż sprzedane ieden sięg kubiczny wielkiej miary kamienia średniego po dziewięć zlp. zaś ieden sięg kamienia dużego, teyże miary po dziesięć zlp. zyczący sobie nabycia takowego raczą się wprost do Dzierżawcy udać mieszkającego pod 96 w Podgórzu nad wistą, gdzie podług życzeń ilość kamienia każdego czasu, w miejscach rzeczonych gór dostaną, tudzież furmana za pomierną cenę nyskać mogą.